

Předchůdci.

Ve své době učedníci zjistili, že lidé byli uraženi, když svědčili o muži jménem Ježíš Kristus - muži jejich vlastní generace. Kdyby jejich svědectví bylo o Davidovi, Mojžíšovi, Noemovi nebo některém z proroků, lidé by nebyli tak uraženi. Proč? Protože by mluvili o historických postavách a o tom, co Bůh skrze ně v minulosti udělal. Ale když učedníci mluvili o Ježíši a jeho službě, muž z jejich vlastní generace, jako naplnění proroctví byli velmi uraženi - zejména náboženští vůdci.

Osobně mi přijde, že stejný přístup a duch převládá i dnes. Pokud mluvím o Pavlovi, Petrovi, Jakubovi, Janovi nebo ještě nedávno o Lutherovi, Wesleym nebo Kalvínovi - lidé se neurážejí. Dokonce i připomenutí těch, kteří byli známí svými zlými skutky, jako Jidáš, Herodes, Pontský Pilát, faraon nebo dokonce sám Satan - to stále nepřináší žádnou urážku; protože pro většinu lidí jsou to jen historické postavy, které mají v dnešním světě malý nebo žádný vliv. Lidé je přijímají, respektují a tleskají jim za to, jací byli. Ale mluvit o současníkovi stejným způsobem, vyzdvihuje odpor v plné síle - přesně tak, jak tomu bylo v dobách, kdy učedníci vydávali svědectví o Ježíšovi. Spíše než aby uznali, respektovali a přijali „současnou“ postavu, kterou Bůh „vyčlenil“ pro konkrétní naplnění proroctví v současné době, většina vyznávajících křesťany (zejména náboženští vůdci) se tomu ostře postaví.

Bible mluví takto:

Židům 11:6.

Bez víry pak nemožné jest líbiti se Bohu; nebo přistupující k Bohu věřiti musí, že jest Bůh, a těm, kteříž ho hledají, že odplaty dává.

Skutky 13:48.

A slyšíce to pohané, zradovali se a velebili slovo Páně; a uvěřili všickni, což jich koli bylo předzřízeno k životu věčnému.

Podle těchto Písem nemohu intelektuálním přesvědčováním nikoho přesvědčit, že existuje Bůh. Ani je nemohu přesvědčit, že Bůh jednal v této generaci. Musí být splněny dvě podmínky: Za první, jednotlivec musí „věřit, že Bůh JE“ a že je „odměnou“ těm, kteří Ho „pilně hledají“; a za druhé musí být podle „předvědomí“ Boha „vysvěceni k životu věčnému“. Jinak mého svědka nepřijme. Než mohou přijít k Bohu, musí uvěřit, že Bůh existuje, a za druhé, než může uvěřit, že Bůh udělal něco ve své vlastní generaci, musí věřit tomu, co Bůh udělal v jiných generacích.

Pokud tedy můžeme věřit, že existuje Bůh, a chceme rozpoznat a vidět (porozumět) tomu, co

udělal a čeho dosahuje v této generaci, pak musíme uznat Jeho díla, Jeho vzor a zaslíbení v minulých generacích. Neboť podle svého Slova se „nemění“ a bude dnes jednat stejně jako v minulosti. Bible nám říká, že „Bůh je dokonalý ve všech svých cestách“. Při jednání s člověkem Bůh nemění, neaktualizuje ani nemodernizuje své myšlenky, vzorce nebo metody. Začíná a končí stejnými „nástroji“ - Jeho „Slovem“ a „vírou“ (absolutní důvěrou) v toto slovo.

Ve skutečnosti to byl nedostatek absolutní víry v Boží slovo, který na počátku způsobil pád. Eva dovolila Satanovi, aby způsobil, že „zapochoybovala“ o jednom Božím Slově. Dalším příkladem je Kain a Ábel - Slovo bylo zjeveno Ábelovi (vírou - Duchovní zjevení v srdci); a jednal podle toho, co bylo zjeveno, nabídl Pánu „přijatelnější vynikající“ oběť. Kain obešel slovo - to, co bylo zjeveno Ábelovi, a nabídl oběť podle vlastního výběru - byl odmítnut. Musíme si pamatovat, že „Slovo nám neprospěje není-li smíšená s vírou“ (absolutní důvěra) (Židům 4:2).

Uvažujme o tomto příkladu:

Věrou napomenut jsa od Boha Noé o tom, čehož ještě nebylo viděti, boje se, připravoval koráb k zachování domu svého; skrze kterýžto koráb odsoudil svět, a spravedlnosti té, kteráž jest z víry, učiněn jest dědicem. Židům 11:7

Všimněte si, že to Noe udělal „z víry“. Věřil, že k němu mluví Bůh, a podle své víry jednal. Ale vezměte v úvahu lidi, kteří žili za dnů Noeho - co si proboha mysleli o tomto starci? Pamatujte si, že Noe byl jen jeden muž; nebyl ani církví, ani denominací. Jeho poselství bylo zcela nové - nikdy předtím nebylo slyšet. Mluvílo o věcech, které se prostě nemohly stát - prorokoval, že déšť bude padat z nebes. Protože země byla vždy zavlažována rosou (Genesis 2:6), lidé nikdy předtím nezažili déšť. Ale Noe trval na tom, že bude pršet v takové záplavě, že svět bude zaplaven.

Svémi pracemi ukázal, že věří tomu, co káže - postavil archu pro spásu těch, kteří uvěří. Vraťte se do toho dne a poslouchejte jejich smích a výsměch. Proč, nikdy neslyšeli o takové hlouposti! Ale navzdory jejich nevěře to byla Boží cesta v Noemově době - ať už tomu věřili nebo ne. Poslal jednoho muže se zprávou a ti, kteří toho muže poslouchali, byli zachráněni - zbytek zahynul. Co kdyby Noe počkal, až to bude kázat někdo jiný, varování by nikdy nebylo dáno, ale věřil, že k němu promluvil Bůh, a podle toho zareagoval. Vírou Noe uvěřil Bohu a odsoudil zbytek světa, ale zachránil svou vlastní domácnost. Kdybyste žili v době Noema, mysleli byste si o něm, že je šílený nebo fanatik; nebo byste se dívali na Noema jako na proroka Božího, čímž byste zachránili sebe i svou domácnost?

Možná je pro vás těžké zařadit se do Noemových dnů. Pokud ano, pojďme do doby Abrahama. Abraham nebyl vychován v Boží spravedlnosti - ve skutečnosti byla jeho rodina pohanská. Ale jednoho dne k němu Bůh promluvil a řekl mu, aby opustil zemi svých otců a vydal se do nové země. Bible nám říká, že když Abraham odešel, cestoval „nevěděl, kam šel“ ale věřil, že k němu promluvil Bůh, a směle řekl jeho rodině: „Odcházím odtud a jdu tam a ať se dívám na jakoukoli zemi nebo na kterou vložím nohu, Bůh nám ji dá.“

Vidíte, že Abraham nejen věřil v Boha, on věřil Bohu. Je docela rozdíl mezi vírou v Boha a

„věřit VŠEM“, které Bůh říká ve svém slově. Věříte jako Abraham Bohu? V knize Numeri pokáral Hospodin syny Izraele za jejich nevěru, když řekl: „...*I dokavadž popouzeti mne bude lid ten? A dokud nebudou mi věřiti pro tak mnohá znamení, kteráž jsem činil u prostřed nich?*“ 4 Mojžišova 14:11.

Nyní, kdybys byl členem Abrahamovy rodiny, uvěřil bys svému příbuznému s podivným Božím zjevením? Šel bys za ním, nebo jsi mohl říct: „Počkej chvíli, milujeme tě Abrahame, ale nikdy předtím jsme nikoho neslyšeli takhle mluvit. Jak víme, že k tobě Bůh mluvil?“ Možná byste jeho poselství ignorovali a řekli: „Nic nedělám, Abrahame; kněz to neučí a vy nemáte žádné ospravedlnění. Koneckonců, jaký máme důkaz, že jsi vůbec slyšel od Boha?“ A Abraham ve skutečnosti neměl žádný fyzický důkaz, protože jeho důkazem je nehmotný materiál víry, který je uzamčen v jeho srdci. A pro Abrahama měla jeho víra dostatek „substancí“ a „důkazů“, aby jí uvěřil a jednal podle ní.

Víme, že později, když Abrahám putoval zemí, jeho synovec Lot opustil Abrahamovy stany a sestoupil do měst Sodoma a Gomora, na cestu světa. Zde to bylo, že Lot, spravedlivý muž, seděl v branách města, když z Abrahamových stanů dorazili dva poslové a on v nich poznal, že jsou to andělé poslové Boží. Nebyly to bytosti s třepetajícími se křídly, ale poslové poslaní od Boha, přinášející slova od Pána.

Pečlivě také naslouchal jejich děsivému poselství: „Vyjděte ze Sodomy a Gomory! Opust'te toto město! Neohlížej se, protože Bůh to zničí ohněm.“ Mohl jste brát takovou zprávu vážně? Představ si sebe; mohl jste skutečně poznat tyto dva jako posly Boží a následovat je z města, aniž byste se ohlédli, dokonce i na strašnou zkázu, která následovala? (Možná patříte mezi ty, kteří dnes dostali šanci učinit toto rozhodnutí, protože existuje moderní Sodoma a Gomora, která byla varována podobným způsobem - osvědčeným Božím prorokem - a toto varování se nachází na stránkách této knihy.)

Obrátme se do Nového zákona, abychom se dozvěděli o jiném muži s podivným poselstvím a o tom, jak byl přijat. Svätý Jan zaznamenává v kapitole 1:19-21 následující zajímavý rozhovor mezi Janem Křtitelem a některými kněžskými muži,

19 A totot' jest svědectví Janovo, když poslali Židé z Jeruzaléma kněží a Levíty, aby se ho otázali: Ty kdo jsi?

20 I vyznal a nezapřel, a vyznal: Že já nejsem ten Kristus.

21 I otázali se ho: Což pak? Eliáš jsi ty? I řekl: Nejsem. Tedy jsi ten Prorok?

Odpověděl: Nejsem.

Tito kněží a levité viděli, že všechno na Janovi bylo jiné - jeho poselství o pokání, jeho oděv z velbloudí kůže, dokonce i jeho strava z kobytek a divokého medu. Všimli si, že nepřišel dolů do chrámu kázat, ale jeho služba byla mimořádně účinná. Zmatení tímto podivným mužem z divočiny hledali odpověď; proto otázka „*jsi Elias?*“ Posledním velkým prorokem, o kterém tito lidé věděli, byl Malachiáš, jehož poselství zaznělo asi před čtyřmi sty lety. Tito nábožní Židé dobře znali Malachiáše 4:5 a mysleli si, že Jan je naplněním této části tohoto proroctví... „*Aj, já posli vám Eliáše proroka, prvé nežli přijde den Hospodinův veliký a hrozný,...*“

Ale když se ho zeptali, zda byl tím prorokem, jasně řekl „Ne“. Potom si mysleli, že Jan by mohl být naplněním Deuteronomia 18, kde Mojžíš řekl, že k nim bude poslán prorok „podobný“ samotnému Mojžíšovi. Záhada se prohloubila, když Jan tuto otázku jednoznačně popřel. No, Jan popřel, že je prorokem, aby „obnovil všechny věci“; nyní popírá, že by byl „prorokem podobným Mojžíšovi“. Kdo to skutečně byl?

Náboženští vůdci, kteří plně neporozuměli písmům, se ho zeptali, zda je „ten pomazaný - Mesiáš?“. Na tuto otázku odpověděl „ano“ a „ne“, „ano“ byl pomazán Bohem a „ne“, nebyl „ten“ pomazaný. Nakonec se ho kněží a levité ve své duchovní slepotě zeptali: „Kdo jsi? Jan Křtitel (ve sv. Jan 1:23) se bez váhání identifikoval v Písmu a ukázal je na proroctví, které přehlédli v Izajášovi 40:3, když řekl „*Hlas volajícího: Připravtež na poušti cestu Hospodinovu, přímou učinite na pustině stezku Boha našeho.*“ Svědčil o sobě Jan? Ne. Jan svědčil o Písmu a Písma o něm svědčila. Byl dokonalým naplněním tohoto Písma.

Izajáš řekl (Izajáš 40:3), že někdo přijde s pláčem jako hlas na poušti. Jan Křtitel byl tím „hlasem“. Také Malachiáš 3:1 uvádí, „*Aj, já posílám anděla svého, kterýž připraví cestu před tváří mou. V tom hned přijde do chrámu svého Panovník, kteréhož vy hledáte, a anděl smlouvy, v němž vy líbost máte. Aj, přijdeť, praví Hospodin zástupů.*“ Znovu, Jan Křtitel byl tím poslem, který byl poslán jako předchůdce, než Pán náhle přijde do svého chrámu. Jan podle Písma věděl, kdo je a co jeho služba udělá? Ale věděli bychom, kdo to byl?

Nyní se podívejme, jak Ježíš identifikoval Jana Křtitele. Tím, že se zjevil jako Syn člověka, umístil do Slova také Janovu službu. Matouš 17:9-13 zaznamenává následující rozhovor, který měl Ježíš s učedníky o Eliášově službě z Malachiášova proroctví 4:5 a o službě Jana Křtitele. V této části Písma Ježíš identifikuje budoucí službu typu Eliáše, která má obnovit všechny věci (o tom pojednává kapitola 2) a pak identifikuje Jana Křtitele jako Eliáše Prvního příchodu Krista.

9 Když pak sstupovali s hory, přikázal jim Ježíš, řka: Žádnému nepravte tohoto vidění, dokudž by Syn člověka nevstal z mrtvých.

10 I otázali se ho učedníci jeho, řkouce: Což to pak zákoníci praví, že má Eliáš prve přijíti?

11 A Ježíš odpovídaje, řekl jim: Eliáš zajisté přijde prve a napraví vsecky věci.

12 Ale pravím vám, že Eliáš již přišel, avšak nepoznali ho, ale učinili mu, což chtěli. Takt' i Syn člověka trpěti bude od nich.

13 Tedy srozuměli učedníci, že jim to praví o Janovi Křtiteli.

Jan Křtitel byl tedy skutečně mužem s duchem Eliášovým, běžícím před prvním příchodem Pána Ježíše Krista. Ale NEBYL „ten Eliáš“, aby obnovil všechny věci. Přesto ti nejnábožnější lidé té doby, zákoníci a farizeové, ačkoli hledali Mesiáše, nepoznali ho ani jeho předchůdce. Ježíš potvrdil, že to neudělali, která svědčila o tom, že je možné, aby Bůh poslal mocného muže a že si toho nevšimnou ani nábožní lidé světa. Ale pokud byl Jan předchůdce, pak muselo být nutné uznat ho jako předchůdce, jinak by ho Bůh poslal nadarmo.

Neschopnost rozpoznat „předchůdce“ vede k neschopnosti rozpoznat KDO a CO dříve běží. Dokonce i v teologických seminářích se učí, že Jan byl předchůdce, ale důvod takového

předchůdce se v jejich učení ztratil. Podmínky této doby vyžadovaly, aby přišel „předchůdce“, aby „připravil“ lid na přijetí toho, co Bůh slíbil.

Prozkoumejme tento bod podrobněji z Bible. Pavel, když mluvil s dvanácti následovníky Janova poselství v Efezu ve Skutcích 19:3, zeptal se, jakým křtem byli pokřtěni. „...A oni řekli: *Křtění jsme křtem Janovým.*“ Pavel jim kázal Ježíše a pak byli pokřtěni ve Jménu Ježíše Krista. „Poslouchali“ a „věřili“ předchůdce, proto byli připraveni přijmout zjevenou pravdu o Kristově příchodu v tomto věku.

Jan Křtitel, stojící na břehu Jordánu, byl požádán (Jan 1:25), „*Pročez tedy křtíš, poněvadž ty nejsi Kristus, ani Eliáš, ani Prorok? Odpověděl jim Jan, řka: Já křtím vodou, ale uprostřed vás stojí, jehož vy neznáte.*“ (což znamená, že už věděl, že Kristus je přítomen). „*Ten ačkoli po mně přišel, však předšel mne, u jehožto obuvi já nejsem hoden rozvázati řeménka.*“ Zde Jan naznačuje, že Kristus je přítomen, ale všimněte si, že Jan na něj neupozorňuje, protože „*znamení*“ ještě nebylo posláno. Jan vysvětluje znamení v Jan 1:29-34,

29 Druhého pak dne uzřel Jan Ježíše, an jde k němu. I dí: Aj, Beránek Boží, kterýž snímá hřích světa.

30 Tentot' jest, o kterémž jsem já pravil, že za mnou jde muž, kterýž mne předšel; nebo přednější jest nežli já.

31 A já jsem ho neznal, ale aby zjeven byl lidu Izraelskému, proto jsem já přišel, křtě vodou.

32 A svědectví vydal Jan, řka: Viděl sem Ducha sstupujícího jako holubice s nebe, a zůstal na něm.

33 A já jsem ho neznal, ale kterýž mne poslal křtiti vodou, ten mi řekl: Nad kýmž uzříš Ducha sstupujícího a zůstávajícího na něm, tent' jest, kterýž křtí Duchem svatým.

34 A já jsem viděl, a svědectví jsem vydal, že on jest ten Syn Boží.

Nikdo jiný, dokonce ani Jan, neznal Mesiáše, dokud Bůh „neposlal znamení“, že předpověděl Janovi, že uvidí. Samozřejmě, když to Jan viděl, řekl: „Toto je Syn Boží.“ Kdyby to sám Jan nevěděl, dokud neuviděl ono svědectví, pak by bylo Boží slovo porušeno, kdyby někdo jiný poznal Mesiáše dříve než Jan. Vidíte význam tohoto prohlášení?

Nebylo možné, aby někdo poznal první příchod Ježíše Krista, dokud nebylo znamení odesláno a rozpoznáno předchůdcem.

Pokud bylo možné, aby někdo poznal Ježíše jako Syna Božího bez poselství Jana Křtitele, pak Bůh udělal marnou věc, když poslal Jana.

Jan Křtitel poté ztratil některé učedníky. Jak je zaznamenáno v Jan 1:35-36,

35 Druhého pak dne opět stál Jan, a z učedníků jeho dva,

36 A uzřev Ježíše, an se prochází, řekl: Aj, Beránek Boží.

A dva učedníci ho slyšeli mluvit a přestali následovat Jana a začali následovat Ježíše. Co udělal předchůdce? S čím seznamoval lidi? Křest, pokání. Ale k čemu to bylo? Aby jim ukázal

Beránka Božího, který snímá hřích světa, a dokonce i Janovi učedníci ho začali následovat.

Dokonce ani ti lidé, kteří žili s Ježíšem, kteří ho znali nejlépe, neměli ponětí, kdo to je, protože podle Marka 6:1-3...

1 I vyšel odtud a přišel do vlasti své, a šli za ním učedníci jeho.

2 A když bylo v sobotu, počal učit v škole, a mnozí slyšíce, divili se, řkouce: Odkud tento má tyto věci? A jaká jest to moudrost, kteráž jest jemu dána, že i takové moci dějí se skrze ruce jeho?

3 Zdalíž tento není tesař, syn Marie, bratr Jakubův a Jozesův a Judův a Šimonův? A zdalíž nejsou i sestry jeho zde u nás? I zhoršili se na něm.

Lidé, kteří Ježíše osobně znali, ho nepoznali jako Beránka Božího. Vidíte, kdyby Ježíš sestoupil z nebe jako dospělý muž, oblečený v královském rouchu, s asi 10 000 legiemi andělů za zády, a skoncoval s Římany, a učinil z farizeů vládce, byl by přijat jako Mesiáš. Ale ne, přišel právě tak, jak proroci řekli, že přijde, narozený v Betlémě, v jeslích. Vyrostl jako syn tesaře v Nazaretu, procházel se mezi lidmi na ulicích a v chrámu, a dokud dělal zázraky a dělal znamení, jako když krmil zástupy rybami a chlebem, oni Ho přijali. Když však začal mluvit to, co pro ně bylo podivnou naukou, prohlásil se jako od Otce a řekl: „*Pokud jste viděli mne, viděli jste Otce*“, Písmo říká, že „*mnozí ho již nenásledovali*“.

Ne, Ježíš Kristus nesestoupil oblečený v královském rouchu, neboť Boží způsob byl, že poslal předchůdce; stejně jako poslal Noeho s podivným poselstvím, stejně jako mluvil k Abrahamovi, stejně jako jednal s Lotem v Sodomě a Gomoře, tak poslal Jana Křtitele. Je možné, že v naší generaci Bůh udělá něco neobvyklého? Pokud ano, udělal by to stejným způsobem, jako to udělal předtím. Poslal by člověka se zprávou a svět by ho samozřejmě neposlouchal. Ale ti, kdo slyší vírou a ze slova, to mohou otestovat slovem, jako to udělali Berejci ve Skutcích 17:11, aby viděli, zda je to Bůh, který se prohlašuje této generaci.

www.believersnewsletter.org

info.bnl.ministries@gmail.com